

[Elbæk-Jessen.]

mig fra. Men vi slutter os altsaa ogsaa til dette Ændringsforslag.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg beklager, at der ikke er opnaaet Enighed i Udvalget angaaende det foreliggende Lovforslag. Som det fremgaar af Betænkningen, kan jeg tiltræde Flertallets Ændringsforslag, men maa modsætte mig Mindretallets. Jeg synes, at det efterhaanden er blevet noget vanskeligt at forstaa den Stilling, de to Partier, der udgør Mindretallet, har indtaget over for Statstilskud til Landbruget. Forleden, da vi havde til Behandling et Lovforslag om Rentetilskud til de haardest ramte Landmænd, var der ingen Grænse for den Forargelse over for Statstilskud til Landbruget, der da blev udtrykt fra de to Partiers Side; man kom endogsaa saa højt op, at man talte om Almisser, om Faren for, at Landbrugets ranke Rygge vilde blive bøje: o. s. v. Den Tale var saa rørende, at den var lige ved at kunne røre en Sten. I Dag er al Forargelse ovre. Der er ingen, der ytrer Betænknelighed eller Forargelse ved at yde Statstilskud til Landbruget. I Dag er det, som om man har skubbet al Beskedenhed og al Blufærdighed til Side, hvad angaar Statstilskud til Landbruget.

Nu er det ikke nok med de 456 000 Kr., der efter denne Lov aarlig ydes og er blevet ydet nu i 4 Aar til Landbruget. Det er ikke engang nok at komme op paa samme Beløb, som det blev vedtaget i 1927 at yde, 500 000 Kr. Nej, nu skal man højere op, helt op til 510 000 Kr. Man kommer efterhaanden til at mindes en Udtalelse fra Det kongelige Teaters Scene i Fjor, hvor Valdemar Møller udtalte angaaende Forpligtelsen over for Fædrelandet: „Det er aldrig nok“.

Jeg kan ikke se, at der er nogen saglig Begrundelse for nu paa dette Tidspunkt, da Landbruget trods alt arbejder under langt gunstigere Vilkaar end i de sidste 4 Aar, at forhøje Statstilskuddet til dette Formaal fra 456 000 til 510 000 Kr. Den rørende Omhu, som fra de to Partiers Side de sidste Uger er kommet til Orde med Hensyn til Skatteyderne, der maa betale, for at der kan ydes Støtte til arbejdsløse og andre fattige, og som har faaet Udtryk i en Mængde Ord, er ganske forundst, naar Talen er om Statstilskud til Landbruget, ganske vist efter de Regler og Metoder, som de to Partier mener berettigede at anvende ved disse Statstilskud.

Det ærede Medlem Hr. Løje, der var Partiet Venstres Ordfører, udtalte som Begrundelse for sin Stilling og for sin Anbefaling af at forhøje Statstilskuddet, at det havde vist sig, at i de 4 Aar, hvor Statstilskuddet havde været mindre, var Fremstillingen paa Skuerne gaaet tilbage, og at Skuerne ogsaa gav Underskud. Der synes deri at ligge den Opfattelse, at dette var Tegn paa, at der ogsaa var Tilbagegang i selve Avlsarbejdet. Jeg vil i alt Fald gerne stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem, om han mener, at den ringere Fremstilling paa Skuerne er et Udtryk for, at det er gaaet tilbage med Avlsarbejdet. Jeg har slet ikke den Opfattelse, tværtimod. Jeg tror ikke, at det Tilskud, der gives til Dyrskuerne, har nogen nævneværdig Betydning med Hensyn til Avlsarbejdet. Derfor maa jeg, som sagt, modsætte mig de Ændringsforslag, der er stillet af Mindretalspartierne i Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessen udtalte, at han og hans Parti kunde være med til Beparelser her, hvis der blev gennemført Beparelser over for andre Erhverv. Jeg maa nok sige, det er en meget tynd Begrundelse for at øse Penge ud af Statskassen, at da der gives Penge ud paa andre Punkter, maa der ogsaa ydes Penge her. Det forekommer mig, at hvis man ikke har anden Begrundelse, maatte det ærede Medlem da i alt Fald stemme for de Nedsættelser, som er foreslaaet fra vor Side.

Løje: Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh var inde paa nogle Betragtninger, som man har Grund til at føle sig lidt forbavset over, saa meget mere som det ærede Medlem dog staar i nær Tilknnytning til Landbrugets Organisationsvirksomhed. Det ærede Medlem talte om, hvorvidt det, at en Kreds af Landmænd fik 5 Kr. mere eller mindre til en Tyr, kunde være afgørende for, om Foreningen skulde fortsætte sin Virksomhed eller ej. Nej, naturligvis er det ikke det, det er ganske givet. Men det ærede Medlem maa jo vide, at den væsentligste Del af disse Midler gaar til at udføre hele Arbejdet, og igennem disse Tilskud faar Lederne et Middel til at faa en fast Plan i dette Arbejde, hvad naturligvis er af overordentlig stor Betydning. Ellers maa man sige i det store og hele, at disse meget faa Pengemidler, der stilles til Raadighed, ikke kan være afgørende for, om Virksomheden skal fortsætte eller ikke. Men som man ser af disse Betragtninger, kan det have væsentlig Betydning, og jeg er ikke i Tvivl